

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Adam Mitkiewicz
Protokolant:	Martyna Sajdak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 października 2016 r. w Warszawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko T. K.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego T. K. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 155624,76 zł (sto pięćdziesiąt pięć tysięcy sześćset dwadzieścia cztery złote 76/100) wraz z odsetkami umownymi od kwoty 144816,17 zł w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 29 maja 2015r. do dnia zapłaty, lecz nie w wyższej wysokości niż dwukrotność wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie oraz wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 10536,59zł od dnia 3 czerwca 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;
- oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- odstępuje od obciążania pozwanego kosztami procesu.

XXVC 1560/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. w pozwie skierowanym przeciwko T. K. domagał się zapłaty kwoty 158119,08 złotych wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 144816,17 złotych od dnia 29.05.2015r. do dnia zapłaty, odsetek ustawowych od kwoty 10536,59 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Odsetek ustawowych od kwoty 2494,32 złote od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, oraz kwoty 272 złotych tytułem opłat i prowizji.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 29.06.2015r. sygn.. VI NC-e 997496/15 Sąd Rejonowy Lublin –Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną kwotę.

Sprzeciw od nakazu zapłaty wniósł pozwany zaskarżając go w całości. Podniósł, że mimo, że kredyt był spłacany z opóźnieniem to nie było podstaw do jego wypowiedzenia, wskazał, że powód bezpodstawnie dochodzi wobec niego obok kwoty 10536,59 złotych tytułem odsetek również kwoty 2494,32 złote. Obie te kwoty stanowią naliczone należności odsetkowe za ten sam okres. Pozwany wniósł jednocześnie o rozłożenie świadczenia na raty.

Sąd ustalił co następuje.

W dniu 18 grudnia 2013r. pomiędzy T. K. a (...) Bank S.A. w W. doszło do zawarcia umowy konsolidacyjnego kredytu gotówkowego na mocy której (...) Bank S.A. w W. udzielił T. K. kredytu gotówkowego w kwocie 41632, 63 złotych na sfinansowanie potrzeb konsumpcyjnych kredytodawcy i kwoty 85826, 16 złotych na pokrycie zobowiązań powoda w (...), (...), Banku (...) S.A. (...) Banku S.A. w W.. Oraz kredytu dodatkowego na sfinansowanie kosztów prowizji bankowej w kwocie 3637, 93 złotych i opłaty na ubezpieczenie grupowe w kwocie 15004, 60 złotych.

T. K. zobowiązał się do spłaty kredytu w miesięcznych ratach po 2707, 08 miesięcznie (umowa k.26-29). W dniu 3.04.2014r. (...) Bank S.A. w W. zawarli aneks do umowy konsolidacyjnego kredytu gotówkowego wydłużając okres spłaty kredytu do dnia 15.12.2023r. i ustalając miesięczne raty z tytułu spłaty kredytu w wysokości 2494, 44 złotych, (...) Bank S.A. w W. udzielił pozwanemu karencji w spłacie kredytu w taki sposób, że pierwsza rata kredytu będzie płatna w dniu 15.07.2014r. w wysokości 6565 złotych, a każda następna płatna do dnia 15 każdego miesiąca w wysokości (...) złotych. Strony ustaliły kwotę kapitału spłacanego w wysokości (...) złotych (aneks k.30-32). T. K. nie spłacał rat kredytu w terminie. W dniu 29.12.2014r. (...) Bank S.A. w W. wezwał pozwanego do zapłaty zaległości w spłacie kredytu pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytu (pismo k. 65). W dniu 2 lutego 2015r. (...) Bank S.A. w W. wypowiedział powodowi umowę kredytu w związku z niuregulowaniem zaległości w spłacie kredytu (k.33, 34).

Sąd zważył co następuje.

Powód (...) Bank S.A. w W. dochodzi od pozwanego zwrotu kredytu wypłaconego mu na podstawie umowy konsolidacyjnego kredytu gotówkowego z dnia 18 grudnia 2013r. wraz z odsetkami, opłatami i prowizjami. W § 4 umowy kredytu T. K. zobowiązał się do spłaty kredytu do 15 dnia miesiąca w wysokości 2707, 08 złotych miesięcznie(umowa k.26). Pozwany nie spłacał tego zobowiązanie w terminie (twierdzenia pozwu i sprzeciwu). Strony zawarły aneks do umowy (k.30-32) stanowiący faktycznie kolejną restrukturyzację zadłużenia, zgodnie z jego postanowieniami ustalono miesięczne raty z tytułu spłaty kredytu w wysokości 2494, 44 złotych, płatne do 15 dnia każdego miesiąca, przy czym pierwsza rata kredytu miała być płatna w dniu 15.07.2014r. w wysokości 6565 złotych (§2 aneksu k. 30). Jak wynika z zestawienia (k.66-67) pozwany po restrukturyzacji dokonał w dniu 19.08.2014r. wpłaty kwoty 1537, 79 złotych, w dniu 22.08.2014r. wpłacił kwotę 1600 zł, w dniu 15.09.2014r. dokonał wpłatę kwoty 2985, 31 złotych, w dniu 16.09.2014r. wpłatę kwoty 700, 00 złotych, a w dniu 16.10.2014r. wpłatę kwoty 2600 złotych. Później pozwany nie dokonywał już żadnych wpłat (twierdzenia pozwanego k.69). Wpłaty te zostały zaliczone na należności uboczne (zestawienie k.66-67).

Stosownie do §10 ust. 1 a umowy kredytu (k.28) bank jest upoważniony bo rozwiązania umowy kredytu za 1 miesięcznym wypowiedzeniem, w przypadku zwłoki klienta z zapłatą rat wynikających z harmonogramu spłat za co najmniej dwa okresy płatności, po poprzednim wezwaniu kredytobiorcy do spłaty wymagalnych należności w terminie nie krótszym niż 7 dni.

Pozwany po 16.10.2014r. nie dokonywał żadnych wpłat, na podstawie §10 ust. 1 a umowy kredytu (...) Bank S.A. w W. wezwał go do spłaty wymagalnych należności pismem z dnia 29.12.2014r. pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytu. W chwili sporządzenia tego pisma pozwany pozostawał w opóźnieniu z zapłatą dwóch pełnych rat za listopad i grudzień 2014r. Wobec nieuiszczenia zaległości w terminie przez pozwanego bank był uprawniony do wypowiedzenia umowy co uczynił pismem z dnia 2 lutego 2015r.. Wobec rozwiązania umowy kredytu (...) Bank S.A. w W. uprawniony jest do domagania się od pozwanego zapłaty kwoty udzielonego kredytu wraz z odsetkami na zapłatę których umówił się z pozwanym oraz do zapłaty opłat i prowizji wynikających z bankowej tabeli opłat i prowizji.

Stosownie do §3 ust. 1 umowy kredyt i kredyt dodatkowy oprocentowane są według zmiennej stopy procentowej która w dniu podpisania umowy wynosiła 16 %. W myśl §8 umowy (k.28), w przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu rat kredytu i kredytu dodatkowego bank będzie pobierał począwszy od dnia następującego po terminie płatności, podwyższone odsetki naliczone w.g stopy oprocentowania w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, która w dniu podpisania umowy wynosiła również 16 %.

Czyli strony umówiły się, że w przypadku opóźnienia bank będzie uprawniony do pobierania podwyższonych odsetek od kapitału (w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP) niż odsetki kapitałowe na pobieranie których strony umówiły się w §2 pkt. c i §3 umowy. Przy czym w chwili zawarcia umowy kredytu zarówno odsetki kapitałowe jak i podwyższone wynosiły tyle samo czyli 16 %.

Strony nie umówiły się zatem na to, że pozwany może pobierać jakieś odsetki karne z tytułu opóźnienia tylko odsetki podwyższone z §8 umowy zamiast odsetek umownych kapitałowych. Z zestawienia nadesłanego przez bank (k.67v) wynika, że kapitał do zapłaty wynosił (...) złotych, odsetki umowne (...) złotych. Odsetki podwyższone – karne wynosiły (...) złotych. Jak wskazano wyżej strony się umówiły w przypadku opóźnienia na podwyższone odsetki zamiast odsetek kapitałowych, a nie na odsetki kapitałowe i podwyższone odsetki. Z zestawienia (k. 67v) wynika, że odsetki oznaczone jako umowne naliczone zostały według wyższego oprocentowania niż odsetki podwyższone - karne. Skoro strony umówiły się na zapłatę podwyższonych odsetek zamiast kapitałowych nie zaś odsetek kapitałowych i podwyższonych, a odsetki wskazane w zestawieniu jako umowne są oprocentowane według wyższej stopy procentowej to należało zasądzić odsetki ujęte w tabeli jako umowne w wysokości(...) złotych, nie było bowiem podstawy umownej do zasądzenia obu rodzajów odsetek.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Uzasadnione jest, też żądanie zapłaty kwoty 272 złotych, bo w §7 umowy strony umówiły się, że pozwany pokryje opłaty i prowizje za czynności banku.

Na mocy art. 353§1 k.c. i 69 ust. 1 prawa bankowego Sąd powództwo uwzględnił w przeważającej części.

Na zasądzoną w wyroku kwotę składają się kwota 144816, 17 złotych -kapitał, kwota 10536, 59 złotych -odsetki i kwota 272 złotych tytułem opłat i prowizji łącznie kwota 155624, 76 złotych.

O odsetkach orzeczono na mocy art. 481 §1 k.c.. Jak wskazano wyżej strony umówiły się na umowne odsetki tzw. podwyższone w wysokości 4 krotności stopy lombardowej NBP i takie odsetki zasądzono od kwoty zaległego kapitału zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 29.05.2015r. (wymagalne były już wcześniej od dnia 27.03.2015r. dnia kolejnego po rozwiązaniu umowy), przy czym nie mogą one być większe od odsetek maksymalnych za opóźnienie. Od kwoty skapitalizowanych należnych wcześniej odsetek w wysokości 10536, 59 złotych zasądzono odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu tj. 3 czerwca 2016r. do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie (dotyczących odsetek skapitalizowanych objętych żądaniem pozwu w kwocie 2494,32 złote) powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Nie był zasadny wniosek pozwanego o rozłożenie świadczenia na raty, rozłożenia na raty zasądzonego świadczenia nie było w interesie stron, powoda bo jego sytuacja majątkowa nie pozwala na ich zapłatę i pozwanego który prowadzi działalność gospodarczą, a zasądzenie bardzo małych kwot w długim okresie czasu, dla żadnego przedsiębiorcy nie jest korzystne. Dlatego też Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art. 320 k.p.c i rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty.

O kosztach orzeczono na mocy art. 102 k.p.c. z uwagi na sytuację majątkową pozwanego, który obecnie utrzymuje się z emerytury w wysokości 770 złotych miesięcznie, porównując stan majątkowy stron, z jednej strony duży bank a z drugiej konsument, których sytuacja majątkowa jest nieporównywalna, konieczność zapłaty przez pozwanego kwoty objętej wyrokiem, Sąd przyjął, iż pozwany nie będzie w stanie zapłacić kosztów procesu a jego sytuacja majątkowa uzasadnia odstąpienie od ich zasądzenia.